

ЗАУВАЖЕННЯ СТОСОВНО ТИПОВОГО ПОЛОЖЕННЯ ПРО БЕЗПЕРЕРВНИЙ ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ПЕДАГОГІЧНИХ ТА НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ВИЩИХ МЕДИЧНИХ (ФАРМАЦЕВТИЧНИХ) НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ, ЗАКЛАДІВ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ТА МЕДИЧНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ УКРАЇНИ

Медведев В.Є., Мечев Д.С., Бабій Я.С. Краснов В.В.,
НМАПО ім. П.Л.Шупика, м. Київ, Україна

В розробленому НМАПО ім.П.Л.Шупика типовому положенні про безперервний професійний розвиток педагогічних та науково-педагогічних працівників ВМ(Ф)НЗ (далі — ПП та НПП) викладено мету, основні завдання, форми, фінансування підвищення кваліфікації та стажування НПП. Підкреслюється, що найважливішим фактором ефективної професійної підготовки НПП є їх професійна мобільність, що дозволяє НПП навчатися і підвищувати свою кваліфікацію там, де вони вважають за потрібне (наприклад, у вищому навчальному закладі, в якому вони працюють), переривчасто або за накопичувальною системою. Навчальними базами підвищення кваліфікації та стажування можуть бути кафедри вищих медичних (фармацевтичних) навчальних закладів ВМ(Ф)НЗ, науково-дослідні інститути, кафедри ВНЗ, підпорядкованих МОНМС України, закордонні навчальні заклади, науково-дослідні інститути та лікувальні установи. Безпосередньо після зарахування на посаду НПП підвищують кваліфікацію в межах свого навчального закладу: педагогічну — на створених для цього постійно діючих навчальних семінарах, спеціальну — на кафедрі.

Підвищення кваліфікації та стажування розподіляється на: первинне (базисне) та безперервний професійний розвиток.

Первинне підвищення кваліфікації (6 тижнів), метою якого є отримання базових знань та навиків з педагогіки та педагогічної психології, оволодіння сучасними ефективними технологіями організації навчального процесу, контролю рівня знань і умінь, поглиблення знань із спеціальності, оволодіння навичками викладання профільної дисципліни тощо, проводиться на базі спеціальних підрозділів НМУ ім. Богомольця (для НПП ВМНЗ та мед університетів), Національного фармацевтичного університету (для ПП вищих фармацевтичних закладів) та

НМАПО ім. П.Л.Шупика (для НПП закладів післядипломної освіти), може бути переривчастим.

Первинне навчання передбачає два послідовні етапи: 1. загальне професійне навчання (не менше 144 годин) та 2. спеціалізоване (не менше 72 годин). Основні напрямки спеціалізованого навчання — засвоєння теорії і методики викладання профільної дисципліни.

Безперервний професійний розвиток — здійснюється шляхом підвищення кваліфікації в рамках циклів ТУ або інших видів удосконалення (семінари, тренінги, круглі столи тощо).

Протягом 5-річного підвищення кваліфікації НПП повинен пройти довгострокове та короткострокове навчання, що є обов'язковою умовою для проходження чергової атестації та обрання на посаду за конкурсом чи укладання трудового договору з НПП. Навчання може здійснюватися за денною, вечірньою, заочною, дистанційною, екстернатною формою або на робочому місці. Форми навчання можуть поєднуватися. Програми навчання і їх форми встановлюються закладом, в якому здійснюватиметься підвищення кваліфікації.

Відповідальність за своєчасне підвищення кваліфікації та стажування покладається на керівника навчального закладу, де працює НПП.

Цикли довгострокового підвищення кваліфікації повинні проводитись за такими напрямками:

- професійна базова педагогічна освіта;
- методика викладання дисципліни;
- методика викладання конкретної дисципліни, яка є основою професійної діяльності фахівця;
- психологія і методика управління педагогічними колективами, побудови взаємин з професійним середовищем;
- методика самоосвіти.

Навчальний план довгострокового підвищення кваліфікації та стажування передбачає аудиторні

заняття (76 академічних годин), самостійну навчальну роботу слухачів (виконання індивідуальних завдань, випускної роботи тощо) та захист випускної роботи (36 годин).

Довгострокове підвищення кваліфікації та стажування відбувається в навчальних структурах при ВМ(Ф)НЗ, які затверджені як базові. Не більше чверті навчального часу кожен слухач повинен вивчати питання викладання дисципліни на базі однопрофільної кафедри іншого ВМ(Ф)НЗ.

Тривалість короткострокового підвищення кваліфікації (до двох тижнів) за обсягом годин навчальної програми складає не більше 108 академічних годин (72 години аудиторних і 36 годин самостійної навчальної роботи).

Короткострокове підвищення кваліфікації може відбуватися в рамках накопичувальної системи і проходити у вигляді участі в різних навчальних заходах педагогічного профілю (майстер-класах, семінарах, конференціях, циклах тощо). Подібні заходи повинні бути офіційно затверджені.

Завершеність підвищення кваліфікації та стажування НПП на окремому етапі засвідчує підсумковий контроль знань і відповідний документ про освіту.

НПП, які пройшли довгострокове підвищення кваліфікації або стажування складають звіт, який

підписується відповідальним за проведення навчання, розглядається на засіданні комісії тієї установи, де працює ПП або на кафедрі, де приймається рішення рекомендувати його до затвердження або відхилити, після чого звіт затверджується керівником закладу.

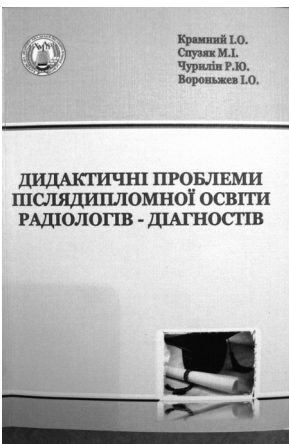
Рішення враховується при проходженні НПП чергової атестації, укладанні трудового договору чи обранні на посаду за конкурсом.

Даний проект є типовим і не враховує особливостей викладання окремих спеціальностей. На наш погляд, положення повинне:

1. передбачити можливість вибору НПП навчальних баз по всій території України, незалежно від регіональної підпорядкованості закладу, в якому вони працюють;
2. запропонувати систему оцінки якості навчання, що базується на зворотньому зв'язку з керівництвом і викладацьким персоналом навчальних баз і обов'язково зі НПП;
3. ґрунтуватися на компетентнісній моделі викладача з визначенням обсягу і глибини теоретичних загально педагогічних і фахових знань та практичних навичок.

Пропонується розглянути, обговорити положення типового проекту та внести зауваження щодо їх змісту та реальних можливостей втілення.

НОВІ КНИГИ

Дидактичні проблеми післядипломної освіти радіологів-діагностів (навчальний посібник для викладачів кафедр променевої діагностики) /Крамний І.О., Спужак М.І., Чурилін Р.Ю., Вороньжев І.О. — Харків: ХМАПО, 2011. — 107 с.

Автори: кандидат медичних наук, доцент кафедри променевої діагностики Харківської медичної академії післядипломної освіти **І.О. Крамний**; доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри променевої діагностики Харківської медичної академії післядипломної освіти **М.І. Спужак**; кандидат медичних наук, доцент кафедри променевої діагностики Харківської медичної академії післядипломної освіти **Р.Ю. Чурилін**; кандидат медичних наук, доцент кафедри променевої діагностики Харківської медичної академії післядипломної освіти **І.О. Вороньжев**.

Рецензенти: кандидат філософських наук, доцент, завідувач кафедри гуманітарних дисциплін Харківської медичної академії післядипломної освіти МОЗ України **І.О. Храброва**; декан педіатричного факультету Харківської медичної академії післядипломної освіти МОЗ України, доктор медичних наук, професор **О.В. Грищенко**; доктор медичних наук, професор кафедри променевої діагностики Харківської медичної академії післядипломної освіти МОЗ України **Ю.Т. Кіношенко**.

У посібнику наведені методики проведення занять за сучасними освітянськими технологіями, особливо при навчанні лікарів променевих діагностів, викладений досвід кафедри променевої діагностики Харківської медичної академії післядипломної освіти МОЗ України по перебудові навчального процесу на засадах Болонської декларації, висвітлені актуальні проблеми підготовки променевих діагностів та проблеми якості навчання лікарів-рентгенологів у післядипломній освіті, наведена система післядипломного відбору слухачів для подальшого навчання у магістратурі і аспірантурі за фахом "Рентгенологія".

Даний посібник може бути корисним не тільки викладачам кафедр променевої діагностики, а і викладачам академії післядипломної освіти інших фахів.

Затверджено та рекомендовано до друку Вченою Радою Харківської медичної академії післядипломної освіти МОЗ України (протокол № 2 від 18 лютого 2011 р.).

Замовити книги можна за телефоном: +38044 503-04-39